

NAMN ATT MINNAS:

KRISTER WICKMAN

Den 1 juli 1959 tillträdde trettiofem-åriga fil. lic. Krister Wickman befattningen som statssekreterare i finansdepartementet. Han hade erbjudits den redan ett år tidigare, men tackat nej därför att han önskade slutföra en vetenskaplig undersökning, med vilken han var sysselsatt. Hr Sträng fick bekväma sig till att vänta. Hr Westerland fick bekväma sig till att slava vidare och sukta ännu någon tid efter sin landshövdingstol. Det säger något om hur angelägen hr Sträng varit att förvissa sig om Krister Wickmans tjänster. Det säger också något om Krister Wickmans självkänsla — och självständighet.

Han är, naturligtvis, son till Johannes Wickman, och det är knappast för djärvt att anta att förhållandet till fadern varit avgörande för hans intellektuella och politiska utveckling. När kriget bröt ut var han 15 och hans mottagligaste år tillbragtes i en krets, där Johannes Wickman — vid sidan av Segerstedt — hyllades som den svenska antinazismens store apostel och martyr. Att det var en apostel, vars förkunnelse förvreds av fanatism, en martyr, vars gloria i stor utsträckning var självförfärdigad, spelade i sammanhanget ingen roll eftersom det ändå inte kunde vara uppenbart för de närmaste.

Krister Wickman var i hög grad sin fars son och han blev inte blott en glödande antinazist, han blev clartéist och detta efter vinterkriget, då praktiskt taget bara kommunister stod kvar i Clarté. Men det var helt i linje med

åsiktsbildningen hos fadern, som inte tvekade att för Sovjets räkning på Finland tillämpa precis samma resone-mang, som Hitler tillämpade på de ockuperade länderna. Först då under senare hälften av 40-talet det kalla kriget bröt loss på allvar och Koesters »Yogin och kommissarien» givit Krister Wickman en tankeställare gick han ur Clarté. Bland dem som följde honom var Roland Pålsson och Göran Lindahl, av vilka den förre nu i Sveriges Radio, den senare i Stockholms-Tidningen gör sitt bästa att bevara clartéismens traditioner.

I Clarté hade Krister Wickman sysslat väl så mycket med litteratur som med politik. Han bildade en litterär cirkel, som han lär kalla sin bestående insats i svenskt kulturliv, och stiftade där bekantskap med bl. a. Erik Lindgren och Karl Vennberg. Han har alltid haft och har alltjämt starka litterära och konstnärliga intressen och han började sina studier på Högskolan med att läsa klassiska språk. Småningom länkades dock hans inriktning mer och mer över mot samhällsproblemen och efter att ha tagit en jur. kand. och läst praktisk och teoretisk filosofi, koncentrerade han sig på nationalekonomin, där han blev licentiat.

Genom talrika inlägg i tidnings- och tidskriftspressen dokumenterade sig Krister Wickman redan tidigt som en av de allra klaraste och skarpaste begåvningarna inom den unga generationen av socialister, ja som en av de utomordentligt få socialistiska tänkarna — eller, för att inte ta till över-

ord, tänkande socialisterna i detta land. Det maktägande partiet dröjde inte att utnyttja hans förmåga. Han sattes in i ett stort antal utredningar som ledamot eller expert, bl. a. i statsrådet Ulla Lindströms familjeutredning och utredningen om LKAB:s statsinlösen. Han fick vikariera i finansdepartementet som chef på den ekonomiska avdelningen under arbetet med nationalbudgeten och har varit sekreterare i bankoutsiktet. Slutligen placerades han i Konjunkturinstitutet på en tämligen anspråkslös befattning, varifrån han alltså för ganska precis ett år sedan överflyttades till en av de viktigaste posterna i den centrala förvaltningen.

Hur skulle det gå? Det gick bra. Hans debut som statssekreterare var lyckosam, det måste även mening motståndare medge. Sina sporrar vann han med omsättningsskattepropositionen och, som saken träffande ut-

tryckts, också den, som ogillar omsättningsskatten, måste gilla propositionen. Hur beklagligt det än är att behöva vidgå det omedelbart före ett val, så åtnjuter Krister Wickman både respekt och en viss sympati hos många av sina mest omdömesgilla politiska antagonister. Han är, säger de, en mycket allvarlig, ambitiös och tänkande ung man med en utpräglad personlig integritet. Han har en politisk övertygelse och hör med andra ord till de allt fåtaligare unga politruker, vilkas socialism är förestavad av deras karaktär, inte av deras karriär. Han är en renlärig nationalekonomisk teknokrat, med klara socialistiska ideal. Han har blivit statssekreterare i finansdepartementet inte för att vara departementschefens ställföreträdare — byråchefen Ringström gnuggar de andra departementen och byråchefen Eriksson sköter personalen — utan för att tänka och tänka socialistiskt.

Denna tankeverksamhet har redan satt påtagliga spår. Den intellektuella kvaliteten på finansplan och propositioner har märkbart höjts — vilket visserligen inte behöver säga så mycket tillägger malisen. Ett friare och självständigare betraktelsesätt än tidigare har börjat genomsyra finansdepartementet. Krister Wickman betecknas överhuvudtaget av sina politiska motståndare som en fiende väl värd att vara deras fiende. De oroar sig emellertid för den tragik, som kan bli följden av att Krister Wickman alltför brutalt kolliderar med verkligheten.

Han har visserligen inhämtat en viss erfarenhet av praktiska synpunkter och resonemang under sin tid i bankoutskottet. Men man betraktar honom ändå som alltför teoretiskt inriktad, alltför fjärran från verkligheten för att kunna bli någon riktigt lycklig och nöjd generaldirektör.

Å andra sidan behöver problemet kanske inte uppkomma. Ty Krister Wickman är så mycket mera mån om sin karaktär än om sin karriär, att när regeringen faller, kommer han vara den förste att inlämna sin avskedsansökan.

G. U.

Vid val av stål

att värda kulturtraditionen . . .

Allt sedan sin start har Svenska Dagbladet genom att till sig knyta en elit av vetenskapsmän, författare och publicister på alla områden sökt ge läsekretsen allsidig och vederhäftig information.

Humaniora och naturvetenskap, konst och litteratur, politik och teknik företrädes i Svenska Dagbladets spalter — bl. a. i artiklarna "under strecket".

Tidningens medarbetare följer dagens debatt och behandlar tidens väsentliga frågor, obundna av annat än sitt eget och tidningens krav på upplysning och mogen bedömning.

Att värda kulturtraditionen och att följa de nya strömningarna med insikt, förutseende och ansvar förblir Svenska Dagbladets strävan.

Prenumerera på

SVENSKA DAGBLADET

— en tidning för läsare med anspråk